

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788730736/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

om, at hans søn ægtede en skuespillerinde. Man skrev fra Paris til sønnen sine betænkeligheder over dette valg, der i forvejen var blevet ham meddelt. »En skuespillerinde,« skrev han, »er som en hofdame, begge er et slags tyende, hin hos et publikum, denne hos sit høje herskab.«

P. A. Heiberg havde, medens sønnen var hos ham i Paris, haft den plan at formå ham til at indgå ægteskab med en ung, dansk pige, der ligeledes opholdt sig foreløbigt i Paris; men sønnen ønskede ikke at indlade sig på et sådant arrangement, hvorover hans fader var meget vred, og Johan Ludvigs moder måtte opbyde al sin veltalenhed igennem breve for at formilde hans mishag.

Da han nu 1831 blev underrettet om, at hans søn agtede at gifte sig med en pige af ringe stand og dertil skuespillerinde, mishagede det ham i høj grad. Og atter måtte Ludvigs moder gennem breve stille ham tilfreds. Mange år efter hendes død fandt jeg medfølgende brev fra hende til P. A. Heiberg. Stod hun levende for mig, da ville jeg sige de samme ord til hende, som hun ender dette brev med: »Jeg takker dig af et rørt hjerte for alt det forbindelse og smigrende, du er så god at sige mig. Jeg ville blive stolt deraf, dersom jeg ikke følte, hvor langt jeg desværre! er fra at fortjene dine ytringer.«

Hier er hendes brev.

Christiansh. d. 26de sept. 1831

Kære Heiberg!

Det er meget længe siden jeg havde den fornøjelse at skrive dig til. Jeg vil ikke kede dig med at opregne de forhindringer som har afholdt mig derfra, men blot forsikre dig at mine tanker daglig omsvæver dig og tager den inderligste del i alt hvad der angår dig. Megen anledning har jeg også haft til at tænke på dig i den senere tid, dels ved *dine erindringer*, hvorfor jeg ret hjertelig takker dig for at have betænkt mig med et eksemplar af denne højest interessante bog, som jeg med stor fornøjelse har læst og endnu ofte læser i; dels kan du nok tænke, at jeg meget har tænkt på dig, i anledning af vor søns giftermål; og om denne sag er det især at jeg idag ønsker at tale fortroligt med dig, og sige frit min mening til svar på to breve, Ludvig har modtaget fra dig, og af hvilke han fik det sidste for en time siden:

Du ved selv kære Heiberg! at der gives forhold, som man unnu-